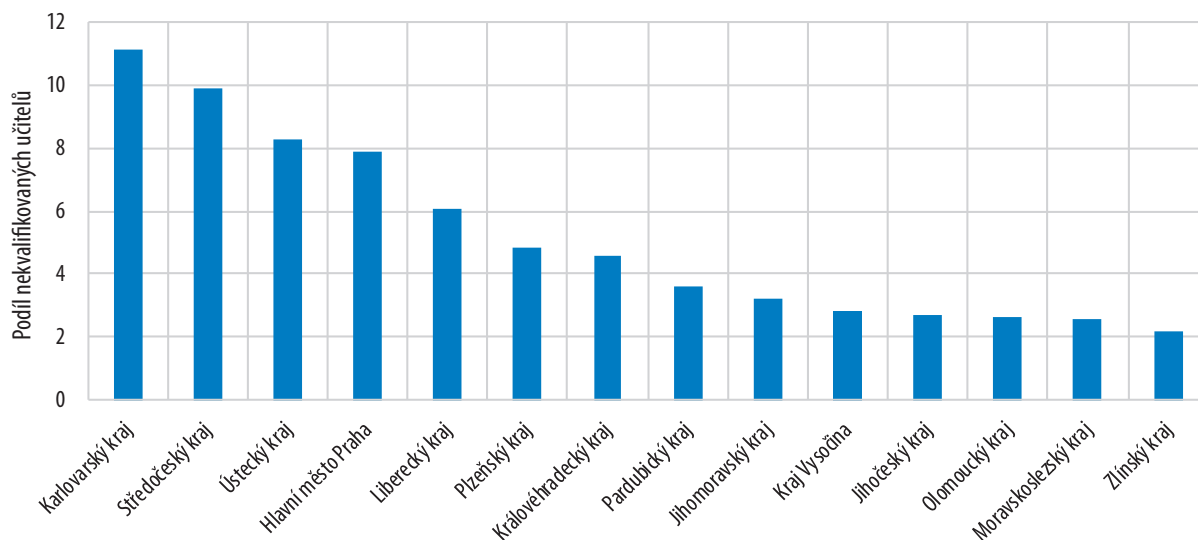

Podíl nekvalifikovaných učitelů napříč kraji (v %)

Pozn.: Prezentovaná data pocházejí z mimořádného šetření MŠMT provedeného v roce 2019 ve všech školách zapsaných do školního rejstříku.

Podíváme-li se např. na Zlínský kraj, je možné nadprůměrné výsledky, kterých žáci v tomto kraji v různě zaměřených testováních dosahují, provázat mimo jiné právě s vysokou mírou kvalifikovanosti i aprobovanosti učitelů působících ve školách tohoto kraje. Z opačného hlediska je pak možné poukázat na situaci v Karlovarském kraji, Středočeském kraji, Ústeckém kraji a v Praze, stejně jako na středové hodnoty jak z pohledu výsledků žáků, tak z pohledu personální situace v pedagogických sborech v případě Královéhradeckého kraje, Plzeňského kraje nebo Libereckého kraje.

Z hlediska rozsahu výuky vedené neaprobovanými učiteli je situace napříč kraji nejhorší na druhém stupni základních škol, kde dosahuje v celorepublikovém průměru podílu 27,4 %, a následně v nematuritních oborech středních škol, jejichž žáci zároveň vykazují podprůměrné vzdělávací výsledky. Snaha o zabezpečení co nejvyšší aprobovanosti výuky by tedy měla představovat jednu z priorit regionální vzdělávací politiky ve všech krajích. Vedle toho je třeba usilovat o maximální zajištění odborných služeb ve školách ze strany specialistů – speciálních pedagogů či školních psychologů. I v tomto směru je situace napříč regiony komplikovaná a znevýhodněné kraje, jako je např. kraj Karlovarský, se navíc potýkají s výrazným nedostatkem těchto specialistů, nejen přímo ve školách, ale i ve školských poradenských zařízeních.

Podpora poskytovaná žákům

Školy a zřizovatelé nemohou sice přímo ovlivňovat socioekonomický status žáků, mohou však významně přispět k dalším podstatným prvkům kvality škol, jako je např. podpora prostředí vhodného pro učení a podpora žáků při dosahování dobrých výsledků. Je vhodné i nadále pracovat na tom, aby ve školách a školských poradenských zařízeních byl dostatek profesí připravených poskytovat kvalifikované služby dětem a žákům se speciálními vzdělávacími potřebami.

Je třeba se zaměřit na hodnocení výuky a poskytování zpětné vazby učitelům ke kvalitě jejich práce, zejména ze strany vedení škol, ale i ze strany metodických orgánů ve škole, ostatních učitelů, samotných žáků i zákonných zástupců. Ze zjištění České školní inspekce